

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 9. maj 2007
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2007-1660-60
Sagsbeh.: MLK
Fil-navn: svar spm 4 L 113

Besvarelse af spørgsmål nr. 4 (ad L 113), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 2. maj 2007

Spørgsmål 4:

"Ministeren bedes oplyse, hvor mange kvinder, der ikke er gift eller lever i ægteskabslignende forhold med en mand, der har benyttet sig af ordningen om offentlig betalt insemination siden loven trådte i kraft den 1. januar 2007 samt oplyse, hvad de afledte udgifter for det offentlige efterfølgende har været."

Svar:

Jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om en udtalelse, og styrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

"Baseret på forespørgsler til de største offentlige centre anslår Sundhedsstyrelsen som et samlet omtrentligt skøn, at der i de første fire måneder af 2007 totalt i det offentlige regi er behandlet 150-160 kvinder, som ikke er gift eller lever i ægteskabslignende forhold med en mand.

Ved beregning af økonomiske konsekvenser har Sundhedsstyrelsen skønnet, at disse ca. 155 kvinder ud fra en ren gennemsnitsbetragtning vil få ca. 3 inseminationer hver. Hver inseminationsbehandling er estimeret at koste det offentlige 6000 kr. alt inklusive. De samlede udgifter til inseminationsbehandling til de pågældende kvinder bliver da anslået 2,8 mio. kr. Sundhedsstyrelsen har endvidere forudsat, at hos omkring 30 % af de ovennævnte kvinder (svarende til ca. 50 kvinder), som ikke bliver gravide trods gentagne inseminationsforsøg (op til seks), tilbydes IVF-behandling. Dette er forudsat i gennemsnit at udløse 2 IVF-behandlinger per kvinde. Ved beregning af udgifter hertil for det offentlige er anslået at en IVF-behandling koster 15.000 kr. hvor til skal lægges det offentliges andel af medicinudgifter, som anslås til 7.000 kr., i alt 22.000 per behandling. De samlede udgifter hertil bliver da anslået 2,2 mio. kroner.

Sammenlagt anslås at det offentliges omkostninger til ovennævnte vil være $2,8 + 2,2 = 5$ mio. kroner. Dette tal må antages at være væsentlig større, end de til nu faktisk afholdte udgifter, idet det beregningsmæssigt er forudsat, at alle kvinderne er tænkt færdigbehandlet.

Opmærksomheden henledes på, at det ovennævnte skøn for årets første fire måneder ikke kan "ganges op" til at give en prognose for antal årligt

behandlede, idet det må antages, at en række kvinder har afventet, at den lovgivning, der blev vedtaget i juni 2006, trådte i kraft 1. januar 2007.”